

Mecenatas

NORFA

koncertų
sezonas

Partneriai:

LRT

LRT | KLASIKA

LIETUVOS
rytas

Lrytas

MOTERIS

V A G A
KNYGŲ TINKLAS

TRINITI 3 JUREX
TALLINN RIGA VILNIUS

Orkestro muzikos koncertas

Reveransas Beethovenui

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

Meno vadovas ir dirigentas
SERGEJ KRYLOV

Solistas
BARRY DOUGLAS
(fortepijonas, Airija)

Koncertai
tavo telefone

Bilietus platina

kakava.lt

www.filharmonija.lt

2026 m. gegužės 8 d., Vilnius,
Filharmonijos Didžioji salė

Programa

I

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770–1827)

Koncertas fortepijonui ir orkestrui Nr. 4 G-dur,
op. 58

Allegro moderato
Andante con moto
Rondo. Vivace

Solistas BARRY DOUGLAS (fortepijonas)

II

Simfonija Nr. 7, A-dur, op. 92

Poco sostenuto. Vivace
Allegretto
Presto. Assai meno presto
Allegro con brio

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS
Dirigentas SERGEJ KRYLOV

Pasaulyje pripažinto pianisto ir dirigento, Britų imperijos ordino kavaleriaus **BARRY DOUGLASO** koncertinė veikla susijusi su Berlyno, Izraelio filharmonijų, Leipcigo „Gewandhaus“, Amsterdamo „Concertgebouw“, Prancūzijos nacionaliniu, Filadelfijos, Čikagos, Klivlando, Los Andželo, NHK, Tokijo, Sidnėjaus, Melburno, Singapūro, Barselonos, Vankuverio, Bogotos simfoniniais orkestrais, žymiausiai Londono kolektyvais. Jis pasirodo tokiose salėse kaip Londono „Royal Albert Hall“, „Barbican“, „Wigmore Hall“, taip pat Verbje festivalio, Šanchajaus Didžiojo teatro, Uždraustojo miesto koncertų salė Pekine ir kitose.

B. Douglasas yra tarptautinių pianistų konkursų – Vano Cliburno Teksase, JAV (III vieta), ir Palomos O’Shea Santandere, Ispanija (II vieta), laureatas. 1986 m. pianistas laimėjo tarptautinio P. Čaikovskio konkurso aukso medalį. B. Douglasas yra kamerinio orkestro „Camerata Ireland“ ir festivalio „Clandeboye“ įkūrėjas ir meno vadovas; jo tarptautinių gastrolių geografija plyti nuo JAV iki Kinijos, nuo Meksikos iki Australijos.

Daug įvairių apdovanojimų pelnęs pianistas žinomas kaip puikus klasicizmo ir romantizmo kompozitorių, ypač W. A. Mozarto, L. van Beethoveno, J. Brahmsio, R. Schumanno, F. Schuberto bei rečiau girdimų M. Regerio, B. Britteno, J. Corigliano, muzikos interpretatorius. B. Douglasas dirigavo visas Beethoveno simfonijas, įgrojo visus Brahmsio

opusus fortepijonui (6 albumai) – jis yra išskirtinis „Chandos“ įrašų kompanijos atlikėjas. Jau įrašyta ir keletas F. Schuberto kūrinių albumų. Taip pat atlikėjas tyrinėja ir įrašo savo paties aranžuojamą airių liaudies muziką.

Daugiau informacijos: www.barrydouglas.com

Už išskirtinį indėlį į muzikos meno plėtrą smuikininkas ir dirigentas **SERGEJUS KRYLOVAS** yra pelnęs daugybę apdovanojimų. 2022 m. Lietuvos kamerinio orkestro (LKO) meno vadovą pagerbė Lietuvos nacionalinė filharmonija: jis apdovanotas I laipsnio garbės ženklu „Tarnauju muzikai“. S. Krylovas LKO meno vadovu ir pagrindiniu dirigentu tapo 2008 m., su šiuo kolektyvu surengė daugiau nei du šimtus koncertų visame pasaulyje.

Smuikininkas yra koncertavęs su žymiais pasaulio orkestrais, diriguojamais pripažinimą pelniusių dirigentų, kaip antai Vasily Petrenko, Fabio Luisi, Jukka-Pekka Saraste, Marin Alsop, Nikolajus Znaideris, Tonis Koopmanas, Roberto Abbado, Andrzejus Boreyko, Andris Poga ir kiti. Pats S. Krylovas diriguoja daugeliui orkestrų Jungtinėje Karalystėje, Italijoje, Vokietijoje, Šveicarijoje, Izraelyje ir kitur. Smuikininkas yra Lugano konservatorijos (Šveicarija) profesorius; jis dažnai kviečiamas būti tarptautinių konkursų žiuri pirmininku.

Platus S. Krylovo repertuaras apima muzikines epochas nuo ankstyvojo italų baroko iki XXI amžiaus avangardinių kompozicijų. Tarp S. Krylovo įrašų – A. Vivaldi „Metų laikai“ ir N. Paganini „24 kaprisai“ („Deutsche Grammophon“), K. Pendereckio smuiko koncertas „Metamorfozės“, diriguojamas kompozitoriaus (DUX), italų kompozitoriaus, dirigento, atlikėjo Ezio Bosso „Esoconcerto“, pirmą kartą atliktas Venecijos „La Fenice“ teatre („Sony Classics“), ir daugelis kitų kūrinių. 2024 m. įtakingo Italijos muzikos žurnalo „Amadeus“ gruodžio mėnesio viršelis skirtas S. Krylovui. Kartu su žurnalu išleista ir jo drauge su Lietuvos kameriniu orkestru bei E. Bosso įrašyta J. S. Bacho kūrinių kompaktinė plokštelė.

S. Krylovas groja Antonio Stradivari 1710 m. smuiku „Camposelice“, jį maloniai paskolino Japonijos fondas („The Nippon Foundation“).

Kovo pabaigoje **LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS** (LKO) ir jo meno vadovas Sergejus Krylovas baigė itin sėkmingas gastroles Azijoje: Tokijuje (Japonija), Čonane (Pietų Korėja) ir

Izmyre (Turkija) pristatytos trys skirtingos programos, daug dėmesio skiriant lietuvių kompozitorių – M. K. Čiurlionio, J. Naujalio, V. Bartulio, A. Martinaičio, F. Latėno, J. Tamulionio ir Ž. Martinaitytės – muzikai. LKO koncertas kovo 26 d. festivalyje „Spring Festival in Tokyo“ koncertų salėje „Bunka Kaikan“ tapo įžanga į M. K. Čiurlionio paveikslų parodos atidarymą viename svarbiausių Japonijos muziejų – Tokijo Vakarų meno.

1960 m. prof. Sauliaus Sondeckio įkurtas LKO yra vienas iškiliausių ir labiausiai pasaulyje įvertintų mūsų šalies muzikinių kolektyvų. Šiandien jo gastrolių keliai driekiasi aplink visą pasaulį – užfiksuotos beveik visos Europos šalys, Šiaurės ir Pietų Amerika, Pietų Afrikos Respublika, Australija, Taivanas, Kinija, Libanas; tokios scenos kaip Berlyno filharmonijos ir Vienos „Musikverein“, Londono „Royal Festival Hall“ ir Romos „Santa Cecilia“, Amsterdamo „Concertgebouw“ ir Paryžiaus „Salle Pleyel“, Leipcigo „Gewandhaus“ ir daugelis kitų. LKO bendradarbiavo su daugeliu iškilių pasaulio menininkų. Nuo 2008 m. orkestro meno vadovu ir dirigentu yra žymus smuikininkas virtuozas S. Krylovas.

Orkestro koncertų programose šalia baroko ir klasicizmo šedevrų svarbią vietą užima šiuolaikinės muzikos interpretacijos. LKO itin dėmesingas lietuvių kompozitorių kūrybai, dažnai atlieka tiek mūsų klasikų, tiek šių dienų kūrėjų opusus.

LKO įrašė per 100 įvairiausio repertuaro vinilinių ar kompaktinių plokštelių, tarp kitų, lietuvių kolektyvo ir S. Krylovo įrašą, A. Vivaldi „Metų laikus“, išleido pasaulyje garsi klasikinės muzikos leidėja „Deutsche Grammophon“. Po aštuonerių metų pertraukos, 2024-aisiais, išleista dar viena LKO, S. Krylovo ir E. Bosso kompaktinė plokštelė, kurioje įrašyti J. S. Bacho kūriniai.

Ludwigas van Beethovenas sukūrė septynis instrumentinius koncertus: penkis fortepijonui, vieną smuikui bei trigubą fortepijonui, smuikui ir violončelei. Jis iškėlė naują žanro koncepciją: instrumentinis koncertas – ne virtuozo teikiama pramoga, o intelektualinių ir etinių-filosofinių ieškojimų vaisius: tokia dvasia persmelkta visa Beethoveno kūryba. Koncertas tapo ilgesnis, priartėjo prie simfonijos, virtuozinis pradas buvo pajungtas meninės išraiškos tikslams, siekta simfoninio plėtojimo vientisumo. Beethovenas pirmasis pradėjo užrašinėti kadencijas,

nepalikdamas solistui galimybės brautis į autoriaus tekstą. Žinoma, minėtos permainos vyko palaipsniui, naujovės prasidėjo nuo Trečiojo fortepijoninio koncerto.

Nauja žanro samprata ryški ir **Ketvirtajame koncerte G-dur, op. 58**, jis buvo rašomas 1805–1806 metais. Čia viskas neįprasta: ir vien solisto grojama kūrinio pradžia (pagal tradiciją pradėdavo orkestras), ir melodinio prado vyravimas prieš virtuozinį, ir subtilus psychologizmas. Iš esmės tai lyrinis kūrinys, jame Beethovenas sujungė W. A. Mozarto ir J. Haydno muzikos skaidrumą, klasicistinį virtuoziskumą su romantine estetika ir suteikė filosofinės gėlmės. Kūrinys buvo dedikuotas kompozitoriaus bičiuliui, mokiniui ir mecenatui Austrijos erchercogui Rudolfui.

Koncerto premjera privačioje aplinkoje, kunigaikščio Franzo Josefo von Lobkowitzo rūmuose, įvyko 1807 m. kovą, o viešai pirmą kartą kūrinys nuskambėjo 1808 m. gruodžio 22 d. Vienoje, pačiam kompozitoriui skambinant fortepijono partiją. Tai buvo didingas Beethovenui skirtas koncertas, deja, jį trikdė tragikomiškos situacijos, pvz., autorius, užsimiršęs esąs solistas, pašoko ir pradėjo diriguoti; vėliau įsijautęs plačiai išskėtė rankas ir nuvertė greta stovėjusias žvakides, sustabdė orkestrą ir liepė viską pradėti iš naujo. Vakarų rengėjai suklydo, į programą dar įtraukę ir Penktąją bei Šeštąją, „Pastoralinę“, simfonijas, taip pat Mišias C-dur – klausytojai nebeatlaikė grandiozinio koncerto nešildomoje salėje.

Antrą kartą Ketvirtasis koncertas buvo atliktas tik 1836 m. F. Mendelssohno iniciatyva Leipcigo „Gewandhaus“ salėje. R. Schumannas tuomet rašė, kad klausantis šio kūrinio jam net kvapą užgniauzė. Pianistas, kompozitorius, muzikologas Donaldas Tovey apibūdino jį kaip „poetiškiausią iš visų Beethoveno koncertų“, o pianistas Alfredas Brendelis rašė, kad jis „išsiskiria savo magišku didybės ir intymumo deriniu“.

Simfonija Nr. 7, A-dur, op. 92

„Į Simfoniją A-dur aš didžiuodamasis žiūriu kaip į vieną geriausių savo kūrinių.“ Šiuos kompozitoriaus žodžius patvirtina didžiulis šio veikalų populiarumas nuo pat premjeros dienos. Simfonija (1812) priklauso viduriniam Beethoveno kūrybos laikotarpiui, kuris, pasak tyrinėtojų, apima maždaug 1802–1816 metus. Tuomet jis sukūrė šešias simfonijas (nuo Trečiosios, „Herojinės“, iki Aštuntosios), muziką J. W. Goethe's dramai „Egmontas“, uvertiūrą „Koriolanas“, operą „Fidelijus“, du paskutinius koncertus fortepijonui ir Koncertą

smuikui. Daugelis to meto kūrinių bei asmeninio gyvenimo peripetijos leidžia 1809–1812 metus vadinti romantiškiausiu laikotarpiu. Tuo metu kulminaciją pasiekė ir kompozitoriaus meilės istorijos, jį žavėjo įvairios moterys, tada buvo parašytas ir garsusis laiškas Nemirtingai mylimajai, kurio adresatė iki šiol yra neatskleista, nepaisant daugybės spėlionių.

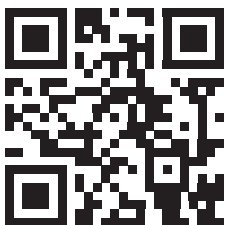
Muzikologas Adeodatas Tauragis rašė: „Minėtu laikotarpiu vieniečiai buvo ir dramatiškų įvykių liudininkai: 1809 m. jų miestą trečią kartą užėmė Napoleono kareiviai, imperatorius su šeima pabėgo iš sostinės. Apsiausties metu, griaudžiant kanonadai, Beethovenas slėpėsi brolio rūsyje, užsidengęs galvą pagalvėmis, kad nors kiek išsaugotų jau smarkiai sutrikusią klausą. O kitoje miesto pusėje tomis dienomis merdėjo kitas Vienos klasikas, senukas Josephas Haydnas.“

Kaip ir visos Beethoveno simfonijos (išskyrus „Pastoralinę“), Septintoji neturi konkrečios programos, todėl jos turinys aiškinamas įvairiai. Romainas Rolland'as ją vadino ritmo bakchanalija, Richardas Wagneris – šokio apoteoze, jam ji priminė kaimietiškas vestuves, panašius vaizdus joje pamatė ir Hectoras Berliozas. Gustavas Mahleris liudijo, kad po šios simfonijos žmonės išėjo lyg apkvaišę. Pirmą kartą simfonija nuskambėjo 1813-ųjų gruodį Vienoje diriguojant autoriui. Tai buvo labdaros koncertas mūšyje prie Hanau sužeistiems kariams paremti. Po audringų publikos aploдимentų teko net kartoti antrą kūrinių dalį, genialųjį *Allegretto* – vieną nuostabiausių pasaulio simfoninės muzikos pavyzdžių.

Redaktorė *Justa Adomonytė-Šlekaitienė*,
kalbos redaktorė *Rita Markulienė*

Informuojame, kad organizatorius filmuoja ir fotografuoja renginį archyvavimo ir transliavimo tikslu.

Skaitmeninė Filharmonija –
daugiau kaip 170 aukščiausios kokybės koncertų
visur ir visada:

nationalphilharmonic.tv

Kviečiame į Vilniaus festivalio koncertus Filharmonijos Didžiojoje salėje!

**Birželio 5 d., penktadienį, 19 val.
30-ojo Vilniaus festivalio atidarymo koncertas**

**„Sankt Galeno simfoninis orkestras,
Modestas Pitrenas, Martynas Levickis“**
SANKT GALENO SIMFONINIS ORKESTRAS
(Šveicarija, meno vadovas ir vyr. dirigentas
Modestas Pitrenas)

Solistas MARTYNAS LEVICKIS (akordeonas)
Dirigentas MODESTAS PITRĖNAS

Programa:

FABIAN KÜNZLI – „So klingt St. Gallen“ („Taip
skamba Sankt Galenas“) simfoniniam orkestrui
DANIEL NELSON – „The Ghost Machine Treatise“
(„Traktatas apie vaiduokliškąją mašiną“) akordeonui
ir orkestrui
LUDWIG VAN BEETHOVEN – Simfonija Nr. 5 c-moll,
op. 67, „Likimo“

**Birželio 7 d., sekmadienį, 19 val.
„Andriaus Žlabio rečitalis ir premjera su
Valstybinio Vilniaus kvartetu“**

VALSTYBINIS VILNIAUS KVARTETAS
ANDRIUS ŽLABYS (fortepijonas; Lietuva, JAV)

Programa:

JOHANN SEBASTIAN BACH – Prancūziška uvertiūra
h-moll, BWV 831
LUDWIG VAN BEETHOVEN – Sonata fortepijonui
Nr. 30 E-dur, op. 109
ANDRIUS ŽLABYS – „Movement“ fortepijonui
ir styginiams (karo Ukrainoje aukoms atminti);
Fortepijoninis kvintetas (premjera)

**Birželio 10 d., trečiadienį, 19 val.
„Nušvitimai“**

VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS ŠV. KRISTOFORO
KAMERINIS ORKESTRAS
(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas
Barkauskas)

Solistas ARYEH NUSSBAUM COHEN
(kontratenoras, JAV)

Dirigentas HOSSEIN PISHKAR (Iranas)

Programa:

FELIX MENDELSSOHN – Styginių simfonija Nr. 12
g-moll, MWV N 12
GEORG FRIEDRICH HÄNDEL – Arija „Amžinasis
Dieviškosios Šviesos šaltinis“ („Eternal Source of
Light Divine“) iš „Gimtadienio odės karalienei Anai“,
HWV 74; Arija „O Lord, Whose Mercies Numberless“
iš oratorijos „Saulius“, HWV 53
JOHANN SEBASTIAN BACH – Bažnytinė kantata
„Man visko gana“ („Ich habe genug“), BWV 82
PIETRO FRANCESCO CAVALLI – Endimiono arija
„Erme, e solinghe cime... Lucidissima face“ iš
dramma per musica „Kalista“ („La Calisto“)
ANTONIO VIVALDI – Motetas „Clarae stellae,
scintillate“, RV 625
SAMUEL BARBER – „Tikrai šių šviesių naktį“ („Sure
on this Shining Night“), op. 13 Nr. 3, iš ciklo „Ketrios
dainos“ (Jameso Agee žodžiai)
MAURICE RAVEL – „Kaddish“ iš „Dvi hebrajų
melodijos“ („Deux mélodies hébraïques“)
ALBERT ROUSSEL – Simfonetė styginiams, op. 52